

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Widmung

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

REVERENDISSIMO D.

D. CATELLANO TRIVVLTIO,

EPISCOPO PLACENTI-

NO, COMITIQVE,

FR. BARTHOLOM. FVMVS VI-

LAVREN. PLACENTINVS, OR-

DINIS PRAEDICATORVM, AC

HAERETICAЕ PRAVITA-

TIS INQVISITOR,

S. D. P.

V M M V & ille rerum omnium artifex Deus optimus. Ren
reditissime Archimandrita noster, antequam villas conde
ret creaturas, in seipso sufficiens, omnem perfectionis pleni
tudinem, omnem excellentiam gradum, omnem denique entitatem
(ut ita loquar) modum perfectissimi completestebatur. Verum
quoniam (diuo attestante Dionysio) boni natura hac est,
ut se alia communicet, mundum hunc multifarias rerum
species continentem, in quibus ipse orbis artifex multis mo
dis suam ostenderet maiestatem, plasmare decrevit. Vnde supermundanos primi
illos spiritus, tribus Hierarchijs partitos, nouem pariter ordinibus discretos pro
tulit, in quibus inexhausta honestatis specimen depinxit, sequere ab eisdem per in
tellectilem cognitionem participandum exhibuit. Dehinc tornatiles calorum glo
bos, radiosum Solis iubar, pallentem Lunam, diligentia astra, mirabili imposita
harmonia, qua omnia proprijs motibus perpetua lege, congruerter aptauit. Qua
tuor postmodum sicut elementa, ignem videlicet aerem, pontum, & aridam, in
quibus animantis quaque praecepit hominem ad spissam Dei optimi imaginem for
matum, collocauit. At ne miseri mortales improba virgerentur fame deperirentq;
lubricos undi pisces, dulcia arboribus poma, virentia copis granina producere
mandauit. Sicque factum est, ut mundus iste ita examplum, et per pulchritudinem copius
fuerit, ut melius rectiusque fieri nequiverit, quandoquidem supereruaneat, vel
otiosum nihil sit referiri, neque necessarium quequam in eo deesse contingat. Vnde
sit, ut creature omnes, & que presentim ratione vigent, authorem suum toto vir
tutis conamus studeant invitari: Ita siquidem, ut gratiam, & bonitatem, quam
a Deo optimo gratis acceperunt, gratis imparsitantur, ne cu[m] extremo vita ter
mino ante tremendum Dei tribunal feterint: Ut quid peccatum meum in su
dario reposita seruasti, audire cogantur. Igitur iuxta virium mearum mensuram in
quid cimmodi alijs afferre cupiens laborem hunc taud paruum, humeris meis
certe imparem, animarum me ardore stimulante, libenter assumpsi. Conspiciens
itaque in enucleandis conscientie casibus summarum lata volumina, perplexas
materias, opinionum varias sententias, multiplices distinctiones, infinitas Doctor
rum citationes, & prolixans disputationum seriem, legentium animos ad naufragium
pronocare, quampluresne sacerdotes disputationibus non assuetus, a veritate ie
junos relinqueret, lassificuc eorum mentes confundere librum hunc, quem Armil
lam Auream appellare dignum duxi summo studio, nec minori labore edere cura
ui. Armillai in manus meas Hebreas, ut in Eccliese legere est, Sabini vero

in levo brachio portare solebat: sic sacerdotes, opus hoc in manibus per operis exercitum habere studeant. Hic profecto canonet, & mensuras, quibus salubres animabus preparant medicinas brevi calle inuenire poterunt. Prolixum volumen nequaquam connexui, neque adeo breve, aut mutile, ut opportuna ad anima salutem omiserim remedia, sed compendiosius truncatis, qui ad rem non faciebant, apicibus, reiectis etiam multarum legum citationibus, ac varijs dictorum opinionibus omissis, aliquibus tamen de sacerdotiis canonis capitibus, theologici, nec non & physicis rationibus breuiter collectis, nudati, digestamque veritatem in ianuis patentes exposui, ut qui huic operi incumbere voluerint, veritate citius reperta, animosius prosequantur. Sufficiat enim sacerdotibus animarum curam gerentiibus sinceram inuenisse veritatem: qua reperta, penitentem corrigeri, instruere, & iudicare valeant. Si qui autem ingenio praestantiores, hac alius repetere voluerint, citatos in hoc volumine Doctores videant, legantque. Sat itaq; mibi sit anima negotium fideliter pertractasse, & imbecillibus veluti edentulis pueris, digestum cibum subministrasse. Hos igitur Reuerendissime Antifes labores meos, quos multo sudore in hoc opere collocaui, ipsiusque opus, humanissima amplitudini tue offero, dico, confero, humili supplicatione te tui patrem obsecrans, ut lati superculijs. & severa fronte volumen hon (et si tam dignum haud mereatur habere patronum) suscipias, amplettaris: nec despicias, ut si tantum presul felici auspicio, in lucem prodire audeat. Neque quoque optime prafsil filij tui munus (et si exiguum) recipias, quandoquidem recta mente, a quoque animo offertur. Iampridem solertissime animarum pastor. Philotheam, laborum meorum veluti primitiae Reuerendissime D. tue obtuleram, que immortalis animi dignitatem continebat: nunc vero ipsius si (forsan agrotauerit) salubrem medelam, & opportuna exhibeo remedia, que te preci- pue decent, cum ob vitae tue probitatem & morum honesta- tem, nec non ingenij praestantiam, ad Placentini grecis curam, Domino danante electus fueris, teque ad maiora ascensurum, annuentे rerum authore, speremus. Vale urbis no- stra pater, & splendor.

